

τὰ εἰρημένα· ἐν δὲ τοῖς ἱεροῖς, σιὰ πότεν
καίλισται λέγειν μαρτυρῶ, ταῦτα αφρόπτης
ἐνομάστων, οὗτοι καὶ λόγοις περιχώσται. Εἴδε
τὸ ποιῶντα, τὸ κύριον καὶ μεταφορεῖται καὶ πό-
στος. Σφιντοὶ οὖν τεχνοφιλαὶ καὶ τοῖς εἰς της
πολιτείας μηδίστεος, ἔσω ήμιν ἴνσηται τὰ εἰ-
ρημένα.

Κεφάλαιον καὶ.

PΕΕΙ Δὲ τῆς μηχανικῆς καὶ ἐν μέτρῳ
μηρυπνίαις, ὅπις δεῖ τὸν μάθειν καθετά-
σθαι τὸν τεχνοφίλου σωματίαν διεπε-
πικούς, καὶ τοὺς μίαν πολιτείαν ὀλίγους καὶ τελείας,
ἔχουσαν αρχήν καὶ μέσον καὶ τέλος, οὐδὲν
διὸν ἐν ὄλον, ποιητὴν οὐκέταν ιδούσιν, δῆλον, καὶ
μηδὲ οὐδεὶς έρειεις ταῖς σωμάτεσσι οὐδὲ, οὐδὲ
εἰς γηραιούσι ματεῖς πολιτείας ποιεῖσθαι δη-
λωσιν, ἀλλὰ ἐνὸς χρόνου, οὗτος εἰς πούτῳ σωμά-
την ποιεῖναι ἡ πόλις, οὐδὲν ἔχειν, οὐδὲ τυχεῖν,
ἔχειν ποιεῖναι δημόσια. Οὐδὲν γάρ τον μάθειν χρέος
νοστεῖσθαι, οὐδὲν δὲν οὐδὲν γένεται περιγράψει
τοποθεσίαν, οὐδὲν δὲν οὐδὲν γένεται περιγράψει
τοποθεσίαν ποιεῖναι ποιεῖναι διεργάτης. Μάλιστα
εἰπομένη, οὐδὲν καὶ τελεύτην θεοποίεισθαι αὐτὸν φανεῖν
Οὐμερος παραχθῆσθαι δημόσιον, ταῦτα μηδὲ τὸν πόλε-
μον κατέπιεν ἔχοντα αρχήν καὶ τέλος διπλήσια
ποιεῖναι ὄλον λίγον γάρ οὐδὲ μέρας, καὶ εἰς
διοικούστος ἔμελεν ἔπεισθαι τῷ μεγέθει με-
τειάσοντα καταπεπλεγμένον τῷ ποικιλεῖ.
νυν δὲν μέρες δοπολαβών, ἐπεισοδίοις κα-
κηται αὐτῷ πολλοῖς· οὐδὲ, νυνὶ κατελόγοι,
καὶ δημόσιες ἐπεισοδίοις, οἷς διδύμησίν τινα
ποιούσιν, οἱ δὲν δημόσιοι ποιεῖναι ποιεῖναι,
καὶ μέσον καὶ μίαν πολιτείαν ποιεῖναι ποιεῖναι,
τὰ Κυπριανοὶ ποιεῖναι, καὶ τίνα μικραὶ Γλαύ-
δαι. ποιησεῖν εἰς οὐδὲν Γλαύδαι καὶ Οδυσσείας
μία τεχνοφίλα ποιεῖται ἐκπατέρες, οὐδὲ
μόναχον εἰς Κυπριανοὺς ποιεῖναι ποιεῖναι, μι-
κραὶ Γλαύδαι πλέον ὅμιτον οὐδὲν, Οπλων κρίσις,
Φιλοκτῆτης, Νεοπόλεμος, Εύρυπλος,

Πτωχία, Δάκρυνα, Γλίου πέρσεις, καὶ Απόπλοις, καὶ Σίνων, καὶ Τρηρίδες.

Κεφάλαιον καὶ.

EΤΩΣ τοῖς τούτοις ποιεῖται δεῖ ἔχειν τὰ
ἐποποίειν τὴν τεχνοφίλα. Ηδὲ ἀπλοῖ,
ἢ πεπλεγμένοις, οὐδὲν δημόσιον, η παραπλανοῖ-

A omnia utilia, quæ dicta sunt: verum in
iambicis, quia quam maximè collocatio-
nem imitantur, ex nominibus illa con-
gruent, quibusunque etiam in sermoni-
bus aliquis veteretur. sunt autem talia pro-
prium, & translatio, &c ornatus. Ac de Tra-
gœdia quidem, & de imitatione, quæ in
agendo posita est, nobis satis sint, quæ ex-
posita sunt.

CAPUT XXIII.

B D E narrativa autem, &c in metro imita-
tione oportet fabulas constituere,
quemadmodum dramaticus in Tragœ-
diis, &c circa unam actionem, totam, & per-
fectam, habet principium, & medium,
& finem, ut quemadmodum animal unum
totum efficiat propriam voluptatem, nec
similes esse historias consuetas, in quibus
neccesse est non unius actionis efficere ex-
positiouem, sed unius temporis, quæcum-
que in eo euenerunt circa unum, vel plu-
res, quorum unumquodque, vt fors tuit,
alterum respicit. Quemadmodum enim
secundum eadem tempora, & in Salami-
ne facta est nivalis pugna, & in Sicilia
Carthaginensium pugna, nequaquam ad
eundem tendentes finem. Sic & in tem-
poribus consequentibus aliquando fit al-
terum cum altero, ex quibus non est unus
finis. Ac fermè id faciunt poetarum mul-
ti. Quamobrem, vt iam dicebamus, & in
hac parte diuinus appareret Homerus præ-
ter ceteros potest, & quia neque bellum,
quamvis habens principium, & finem, ag-
gressus est versibus totum describere: val-
de enim magnum, & quod non facilè con-
spici poterat, euasum erat: vel magni-
tudine se modice habens intertextum va-
rietate. nunc autem cum abstulisset unam
E partem, episodiis vsus est ipsorum multis,
vt natiū catalogo, & aliis episodiis, qui-
bus distinguit poesim. Alij vero circa v-
num canunt, & circa unum tempus, & v-
nam actionem multarum partium, ut qui
Cypriaca fecit, & paruam Iliadem. Igitur ex
Iliade, & Odyssea una Tragedia fit ex v-
traque, vel duā foliæ. At ex Cyprīis mul-
ta, & ex parua Iliade plus quam octo, vt
Armorum iudicium, Philoctetes, Neopto-
lemus, Eurypylos, Mendicatio, Lacanæ,
Ilij direptio, & Reditus classis, & Sinon, &
Troades.

CAPUT XXIV.

P Rætereā vero Epopœiam oportet ha-
bere formas easdem cum Tragedia,
aut enim simplicem, aut implexam, aut